

Ketabton.com

ويناوال: حاجي نورا احمد (قران مل)

ددې کتاب د چاپ حق له ویناوال سره خوندي دی

د کتاب ځانگړني

- د کتاب نوم :: مناجاتونه
- شاعري او کمپوز :: حاجي نوراحمد ((قرانمل))
- خپرندوی :: ارواښاد غریبک اسلامي فرهنگي خپرندویه ټولنه
- د چاپ کال :: ۱۳۸۹ لمریز کال د کب میاشت
- د خپرندوی اړیکه :: ۰۰۹۳۷۰۰۳۲۲۰۷۱
- د لیکوال انټرنیټ پته :: noorahmad_kakar@yahoo.com
- انلاین چاري :: مختاراحمد احسان www.Larawbar.com

اهدا

د ښاد روان ابوالفیض مولوي

عبدالغفار بريالي

روح ته !

بسم الله الرحمن الرحيم

بناغلی الحاج نوراحمد ((قرانمل)) دکندهاردخوانو شاعرانو، لیکوالانو اوڅېړونکو څخه دی چې زیاتي لیکني اوڅېړني يې کړيدي چې لمړۍ شعري ټولگه اوځيني نور اثار يې چاپ سويدي اوځيني يې ناچاپه پاته دي

پاک خدای (ج) دي توان ورکړي چې دغي مېړنۍ دغورځنگو، قيامونو او نهضتونو پښتو ژبې ته زیات کار او خدمت وکړي او دغه د حماسو ژبه راژوندۍ کړي او په گډه يې د دنیا د پرمختللو ژبو په قطار کښي ودرؤ او پرېنږدو چې زموږ د ژبي د ادب او فرهنگ د بنمنان دي زموږ د ادبي او فرهنگي بهير د پيشرفت انکشاف او پرمختگ مخه ونيسي موږ د پښتني ټولني د هر پښتون څېړونکۍ، شاعر، لیکوال او اديب دا ايماني او وجداني دنده ده چې دخپلي مورنۍ ژبي د بقا او پرمختگ لپاره لستونې راوغاري تحقيق، څېړنه، ژباړي او پخپل مورنۍ ژبه علمي، ادبي، تاريخي او اساسي اثار وليکي او کلتور او فرهنگ په غني کړي خو الحمد الله اوس په پښتني ځوانانو کښي د احساس پيدا سويدي چې دخپل فرهنگ ثقافت او ادب د بهبود او پرمختگ دپاره يې شپه او ورځ پرځان يوه کړېده چې يو د دغو ځوانو لیکوالو څخه الحاج نوراحمد قرانمل دی چې دخپلي مورنۍ ژبي [پښتو] په چوپړپسي يې پښې لڅي کړيدي لیکني اوڅېړني کوي. الحاج قرانمل د مناجاتو يوه شعري ټولگه نوې ليکلې ده، او څو ورځي مخکي يې ماته راوړه چې يو څه پرولیکم ده (قرانمل) پخپله شعري ټولگه کي داسي نوبت او نوي ترکیبونه راوړي وه چې ما په نورو شعري ټولگو کي نه وه ليدلي، چې ټولو شعرونو او نظمونو يې مناجاتي رنگ او خوند درلود تخيل پېچلي تشبيحات او استعارونه پکښي ليدل کيږي د شعر ژبه يې ساده او روانه ده او په ټولو شعرونو او نظمونو کښي يې د مردفي قافيې څخه کار اخيستی دی او په ټولو بيتو کښي يود ((را)) رديف کارولی دی بل نوبت چې ماد ځوان شاعر الحاج (قرانمل) په شعرونو کښي وليدی هغه د قافيې موضوع وه، دده ابتکار داؤ چې ده په شعري ټولگه کښي قافيه د الفبا په ترتيب يعني د الف څخه بيا تر (يا) پوري په ترتيب راوړېده. مثلاً

خدايه کړه مي په عمل کي دناسوت را

رشتنوالی پر زړگي دملکوت را

چي ارواه مي ستا دبنکلو ميلمنه وي

ناز نواز په وزرو دجـبـرـوت را

په پورته بيتو کښي د قافيې کليمې دادي ((ناسوت، ملکوت او جبروت)) ((را)) چې د قافيو تر کليمو وروسته راغلي دي رديف بلل کيږي او دغي قافيې ته مردفه قافيه ويل کيږي.

د ځوان شاعر، لیکوال او څېړونکي حاجی ((قرانمل)) په اشعارو او نظمونو کښي ادبي صنعتونه دورايه څرگند يږي مثلاً

دموسی دعصا غوندي چي لار بنود وي

دايوب استـــــــقامت په اهتزاز را

زه خليل چي دخليل دلار خليل ســــم

د خليل غوندي په اور کـــــــي سرفراز را

په پورتنيو بيتو کښي شاعر د تلميح ادبي صنعت را وړي دی يعني د حضرت موسی (ع) او نمرود و قصې ته يې اشاره کړې ده يا د ابیت چي وايي:

ستاد ربار کي مي سرشخ په رکوع څوړ را

په نصیب کي د سلفو مي روغـــــــپر را

په پورته بيتو کي طباق يا تضاد راغلی دی چي دشخ او څوړ کلیمو ترمنځ تضاد يا طباق راغلی دی. قرانمل په ځينو بيتو کښي نامانوس کلیمات را وړي دي امکان دي ولري چي الحاج قرانمل دا کار د قافيې د ضرورت په اساس کړي وي نور نوزه خپله ليکنه پر داغه ځاي را نغاړم لمړی ښاغلي الحاج نوراحمد (قرانمل) ته د دغې نوي شعري ټولگي مبارکي وایم او پر قلم دې برکت وي.

په درنښت

لسانس ښوونکی حاجي فضل محمد ((پنهان))

کندهار څلرمه ناحیه ده خواجه

۱۳۸۹/۲/۳۱ م کال

۷۸۲

د ټول بشریت پلار حضرت آدم (ع) چې له اسمانه محکمي ته راکښته سونوئي دسترخښتن دربار ته د امناجات
ووايه ربنا ظلمنا انفسنا وان لم تغفر لنا وترحمنا لنكونن من الخسرين ط

ترجمه: اي زما پروردگاره !

((مور پخپلو نفسونو ظلم کړيدی که چيري ته و مور ته بخښنه ونه کړي او پر مور رحم ونه وکړي مور به خامخا له
زيان کارو څخه سو))

حضرت ذکريا (ع) خپل رب ته ويل:

رب لاتذرنی فرداً وانت خير الوارثين ط

اي پروردگاره !

((ما مه پرېرېده يوازي ځکه چې ته ئې ښه وارث او وارث جوړونکی))

حضرت يونس (ع) د ماهي په نس کي داسي ويل:

لااله الا انت سبحنک اني کنت من الظلمين ط

((نسته د عبادت و پرېرته له تا څخه پاکي ده تالره او زه يم له هغو کسانو څخه چې پر خپل ځان ئې ظلم کړيدی))

ټولو پيغمبرانو د خپل څښتن څخه د مناجات په ويلو او د حاجت په غوښتلو خپله بندگي ښکاره کړې ده د قران کريم
لمړۍ سورة سورة فاتحه او د همدې لمړې ايت (الحمد لله رب العلمين) دی

ترجمه:

((ټوله ثنا و صفت د ټول عالم و روزونکي لره دی))

د ستر او سپېڅلي څښتن بليغ او معجز کلام هم دسترخښتن په مناجات او ستاينه پيلېږي. همدا راز د پښتنو
نيکه بيت نيکه چې د يوې ونې لاندې به ناست ؤ او خپل لاسونه به ئې خپل څښتن ته په زاريو لپه کړيوه
د امناجات به ئې وايه:

((لويه خدايه لويه خدايه

ستا په مينه په هر ځايه

دلته دي د غرو لمني

ز مور کړدی دی پکښې پلني

دا وگړي ډیر کړې خدايه

لویه خدايه لویه خدايه ((

د پښتنو د کلاسيکي او منځني دورې شاعرانو خپل د شعر د يو انونه دلوی څښتن په مناجات راپيل کړي دي چي
د ځينو شاعرانو شعرونه ئې د بېلگو په ډول را اخلو.

حضرت عبدالرحمن بابا

لویه خدايه رحيم ته ئې رحمن ته ئې

مهربان تر مور و پلار پر جهان ته ئې

مه مي باسه نا اميده له درباره

ولي داچي گدا زه او سلطان ته ئې

عبدالحميد مومند

الهي د محبت سوز و گدا زرا

په دا اور کي د سهي سمندر سازرا

تن پرور بلبل دي عيش کاندې په گلو

پروانه لره پروار زما پروا زرا

احمد شاه بابا

اوس زه ستا کوم ثنا

اي فرياد رس شاها

لاس پر سر درته ولاړيم

يار له ما مه کړې جدا

پير محمد كا كړې

الهي توحيد د حمد و د ثنا را

په ثنا كښي تر بلبل ژبه گويا را

منور مي زړه په نور د مغفرت كړه

په تاريخه توره خونه كي رڼا را

شمس الدين كا كړې

ر به ستا په حمد گويا لرې زبان زما

نبايسته كړې په ثنا صفت بيان زما

په تحميد مي آئينه د زړه صيقل كړه

گوندي مخ پكښي خرگند سي د جانان زما

ميرزا حنان بارگزي

الهي د محبت په اور كي توان را

سمندر رنگه د پتي خولي بيان را

كل سختي مي له زړه وباسي قادره

لكه زلفي د خوبانو زړه پريشان را

مولانا عبد الغفار بريالي

باري خوله مي كړې گويا په مناجات رانا زل كړې ستا د فضل بركات

د خگر داغ مي ډپوه د لمر پشان كړې

چي په ووينمه ارض وسموات

خوان شاعر اوليكوال نوراحمد ((قرانمل)) خپله همدا شعري ټولگه هم له پيله ترپايه په بيلا بيلو قافيو بنكلو تركيبو دستر او خلاق څښتن (ج) چي دمناجاتو او عباداتو لايق دي په مناجات ترتيب كړې ده قرانمل دنو الفاظو په اوډون او دنو و كليमतو په كارولو ځانته دشعر بېله لاراخيستي لکه وايي چي :

قرانمل په بندگي درته سرخم يم

پاڪه مينه پاڪه مېنه ايمان روڼ را

په پورته بيت كي دادبي فنونو په اساس ناقص تجنيس كارول سوي چي مېنه داوسپدلو ځاي دي او مينه په معنوي لحاظ د بندگي او عبادت لپاره د سرخمېدل دي چي يوازي او يوازي د برحق معبود لپاره دي د مناجات يونېكلي مفهوم افاده كوي او ددې سره سره دپاكي ميني ذكر چي دخداي درسول (ص) اود مصلحو بندگانو مينه ده چي دخداي رضائي مطلب دي اودپاكي ميني يادونه ده چي په دنيا كي دعبادت او بندگي ځاي په اخرت كي جنتونه دي چي دمؤمنانو غوښتنه ده اوددې په څنگ كي دروڼ ايمان غوښتنه چي دصادقانو مخلصانو اوسپېڅلو مومنانو ايمان دي.

بل ځاي وايي:

چي جواب (لتسئلن) لره بشر كړم

ذكاوت توفيق په غيركي دشكران را

په پورته بيت كښي قرانمل د (الهاكم تكاثر) ايت ته په خپل بيت كي اشاره كړې ده له خدايه دخداي دنعمتونو دشكر او توفيق غوښتونكي دي خو دلتسئلن په ورځ ئې دخپلي بندگي حق ادا كړي وي اود خداي دنعمتونو كفران ئې نه وي كړي. دقرانمل دمناجاتو همدا ټولگه دپښتو شعري ټولگو په لړكي د بندگي داوصافو په زبور بنكلي اوله نوښته ډكه ټولگه ده چي په ويلو ئې ماته دستر صوفي اوعارف مولانا خواجه عبدالله انصار ورس سره ملفوظات او مناجات راپه زړه سي اودهغه د عرفان مناظر نظره راسي رشتيا هم دقرانمل همدا مناجاتونه هغه بندگي غوښتني اوسوالونه دي چي دبنده اولله ترمنځ درازونياز اړېكه ټينگه وي اودبنده دشيطاني غرور اوتكبر كره غيږني لكې دانسان له زړه نه دنفس په اوبو پرېولي. نورنو تاسو اودقرانمل مناجاتونه په دې هيله چي ژوند ترپايه د بڅښونكي او مهربان څښتن ودربار ته دخپلي بندگي اظهار په خضوع او خشوع وكړي اودهمداسي مناجاتو په ويلو او غوښتلو ددواړو دارينو سعادت اوشرافت ترلاسه كړي.

په اسلامي او افغاني مينه

روح الله ساقيار (عرفان)

بسم الله الرحمن الرحيم ط

درنو لوستونکو!

سلامونه درته وړاندي کوم امید دی چې ددې ټولګي په لوستنه سره مي له دعا هېر نکړی

دخو کلونو را پدې خوا مي له شعر سره خدای پاماني کړېده

ولي دا ټولګه چې مي دوه درې کلونه مخکي سره ترتيب کړېوه دفرصت څخه په ګټه پورته کېدنه مي تر تاسو درنو درو رسوله کېدای سي ما هغه شاعرانه انځوګري او تخيل په کېني نوي کار ولي کوم چې دشعر په ساحرانه ژبه کي اړتيا ورته لیده کېږي ولي پر دې بنسټ چې ديوه ستر مفهوم اساسات پکېني ترسترگو کېږي تاسو درنو ته يې وړاندي کوم

سره تردې چې ماته يې په ټولګي کي کوم رسمي درس نه دی را کړي ولي ددرنو لیکوالانو بناغلي لسانس بنوونکي حاجي فضل محمد ((پنهان)) او بناغلي روح الله ((ساقيار)) چې اوس عرفان تخلص کوي نړۍ نړۍ مننه کوم چې دا کتابګوتی پخپلونا زینو لیکنو باندي ونازوه

ستاسو درنو دعا په هيله

په مینه

حاجي نوراحمد قران مل

دافغان يو نایتد اداري بنوونيز مرکز مسئول

د مناجاتو پېل

خدا يسه سترگو او عمل ته مې حيارا
محبت پر لسه پسې دي په رشتيار

چې مدهوش په يارانه ستا کي بې هوش يم
داسې هوش مې په وجود کي هويدارا

په رندۍ به دمنصور غوندي درجار سم
زما په برخه دقاضي رسافتوارا

جام دجم که مې دبرخي طالع اوسي
ستا بې ميني يې مستي ماته بې خوارا

پروت قران مې په سینه کي ستامشهوددي
قرانمل تل ته دجانان دلار رنوارا

خداییه ! ستا وملاقات لره سبب را
دا سبب کي خووار زړگئی مې مظر ب را

چي سم محوه ستا دمینی په جلوه کي
دې جلوي ته مې دمینی خوړ ش ب را

دهوس خمی و باسې لته تنه
په عوض یې د تقوای خواریه عین ب را

شور دمینی چي مستې په سینه کي
دا سې مینه زما په برخه داد ب را

چي حساب یې په دربار د غلامی سم
قرانمل ته افتخار د دې منصب را

خداييہ ! ژوندمي دعاشقو پوه صفات را
برائت دي پرمي داند د عرصات را

داده ژوند شپه له ژوند هيهات هيهات ځي
فهميدن يې زمما د زړه پور عرفات را

چي ترې پورته څه توبنه دا خرت کرم
را پوه برخه د جانان د لار نعمات را

ځالکي د خرابات دي نه رنګې پري
دي جو نګره کي ملنګ غوندي حيات را

زړه مي بندي ستا عشق په خاطر و کي
قرانمل ته ديارى رنګين صفات را

خدایه ! کره مي په عمل کي دناسوت را
رینبـتینوالی پـرزړگـي دملکـوت را

چـي ارواح مـي ستادبـنـکـلو مېلمنـه وې
نـاز نـواز پـه و زرو دجـبروت را

شکسته نفس مې له طغنه په امان کړې
قبلېدل مې ستا په در کي دهاهوت را

چـي یو ځـواک سـم و سـاتني دبشـرتـه
پـه دريـاب کـي حـو صـله ديوه حـوت را

قرانمـل دي سـر در وړوړي بـندگـي کـي
بـنـه نـجات د شـيطنـي لـه عـنکـبـوت را

خدایه ! ستا خوبنی ته سترگی په رنگت را
چي ژړایي نه درېږي اسرار پست را

دایمان دتوازن په درلودو کي
دبړي رازمي پرفکر او پرمست را

خوف رجامي د مذهب دلار عصاده
په طاقت کي نور طاقت مي لت پر لت را

دامت مسلمه چوپړ لپاره
همراهان مي همرازان مي ست پر ست را

چي مفهوم د سړیتوب انسانان درک کړي
قرانمل لره یې پلان د جوړي کړت را

خداییه ! ستا داوولیاؤ دین میراث را
تینگ ایمان و وعقیده آئین میراث را

دمحراب د خانقا مبی اسستوگن کهری
سُرخ رویی په اخرت جبین میراث را

دملنگ په گدری په ژوند قانع یم
د حساب کتاب دفتر مبین میراث را

چی خیرات دی بندگی کی په هر وخت سم
دغازیانو په تولی متین میراث را

چی پیوست د قران منخ و مخته لولم
قرانمل یم لوست قران رنگین میراث را

لويـه خدايـه ! د مـين غونـدي رواج را
د شـيطان تو طيـه مـخ لـره تـاراج را

ز مـا د مـيني د قـالب زرگـي خـالي دي
پـه کـوگـل کـي مـي د مـيني روڼ سـراج را

پـه عـالم کـي د نـاسـوت چـي دي پـيدا کـرم
شـرافـت بـل مـلکـوت پـشـاني تـاج را

چـي رنـدي سـي واري سـترگـي د خـبليـسو
داسـي تـوان ، داسـي ايمان داسـي امـواج را

سـرمي ايـبـني سـتا د خوـبـني نـذرانـي تـه
قـرانـمل تـه يـاد د وـصل پـه سـماج را

خداییه ! لاره مئی تاریکه رونه صباح را
له هه ووا اوله هه هوس پاکه ارواح را

خیرات خور دی دجانان دش فاعت سم
داصفت مئی دزرگه پی په اصلاح را

نور دی پاته وی پی نانا بود جهان کی
ما حقیر ته په خلاصون کی زره ملاح را

توره تبه په خسیس غمازاخته کپه
تری نجات ستا په کرم دیو سیاح را

راز د مین پی دی ساتلی وی ترمنخه
قرانمل ته خوار د عجز زیو فلاح را

خدایه ! زما دښمن پر درد او پروخو اوخ را
حوصله ، استقامت تندي پراخ را

چي زبیر غوندي دميني مدرسه سم
دغمازو ورپتېدو ته مې طبيخ را

بشارت مې کړې د عقل خانقاه ته
په تمیز کي توپيرونه په الاخ را

دُر گوهر چي د جانان پښو ته انبار کړم
توان طاقت په جوړېدو د داسي کاخ را

د زرگي قاموس مې ډک په ايياتو کړې
وزرگي د قرانمل ته سري سُراخ را

خداييه ! زره مـي لـه فضـولـه خـخـه وچ را
چـي رضـا دي وي پـکـنـي هـغـه لـالـچ را

زه عـاجـزه بـه هـيـخـکـلـه ءـان خـلـاص نـکـم
سـتـا پـه فـضـل لـه گـنـا هـو عـمـل بـچ را

خـوـر مـومـن مـي کـرـه پـه کـار دـمـو مـنـانـو
بـي اـيـمـانـو تـه تـونـد خـوي پـشـان دـمـرچ را

پـر حـقـه دـبـل مـي لـاس لـاس بـري مـکـرـه
چـي مـي بـل خـوري تـوان طـاقت مـي دـخـيل غـچ را

بـنـد پـر بـنـد مـي سـتـا دـر پـه خـاکـرـوب نـاز کـه
قـرـانـمـل زـره تـه بـا وـر دـمـيـنـي وچ را

لوييه خدايه ! سپي رقيب په فريبو پوځ را
په رنگه او په زاريو يې هر ترڅ را

چي ايمان ، وجدان ، او زړه ترې په امان وي
د تگي ټولنه داموننه لڅ پر لڅ را

زما هم ستا بېله رحمته بل څه نسته
درحمت لري په کور کي او پر کڅ را

سردې پروت وي ستا درحمت وليکنه ته
درحمت باران په ژوند باندې په څ را

چي آئيني ددواړو سترگو مې رنې کې کا
قرانمل تل ته درنه دلاري ترڅ را

لوييه خداييه! زره رو بنه شانه شپه او ورخ را
خولسه گويانه پسه سستايه شپه او ورخ را

چي را توله كرم پر جونگره خوبې پلاره
دا سي توان په ژوندانه كي شپه او ورخ را

چي په صدرالمنتهي كي يې بورجل و
دهغه بنه كلي گاونده شپه او ورخ را

خان به شمار كرم دجهان له نازولو
دجانان دپيروي كره شپه او ورخ را

قرانمل دقرانله دلاري مله ته
خراكت او نازېده شپه او ورخ را

خدایه! تاته بندھی کی قمر بند را
وفادار غوندي په لار کی دی سو گنند را

چي داپاک زړه مې له غیږه په امان وي
دجانان په پاکه مینه زړه کی بند را

پیروي مې یې په برخه در فاکرې
په ایشار کی مې دردونه په سمند را

چي بې شانہ والا شان وجود دی هست دی
ستاله فضله له رحمتہ خه درمند را

په دریاب دقرانہ مې زړه غوټه کړه
قرانمل ته دغفران دکور کمنند را

خدايه ستا په بنديگي کي مې کلک هوډ را
په ټولې دصلاخاؤ چابک هوډ را

دبې دردو ، دبې دردو کړو لپاره
وصيله نرمه دکړنې ځيرک هوډ را

چي خنثي يې کړمه صرف ستاورضاته
داسي توان مې داسي کړوته هک پک هوډ را

زموږ ددي دجانان دلاري کړنې
رسېدو ټي ددرياب دس مک هوډ را

قرانمل به سم سرشاره بنديگي کي
لارپه دلته ون دمدرک هوډ را

پاکه خدايه ! دخلاصون دلار سـ فررا
دمردودو وړاندي زړه کي مي شررا

چي ساحل دبندي دي طي کومه
دي تگلوري ته رښتونى دزړه سررا

زما دزړه ددایرې وانحنات ته
پاک هدف دپاک مسير په پاک وزررا

دمادي جهان دي ليري وي له کوره
دمعني غوندي کچکول کي مي زبوررا

زړه کچکول دلاس په لپه التجامي
قرانمل يم ستا په وړاندي مي خم سررا

ستا دربار کي مي شخ سر په رکوع خوږ را
په نصيب کي د سلفو مي روغ بوږ را

چي سجده مي ملکوت غوندي ادا کړم
سوترگي د زړه مي خدايه پرانگړ را

خزانې به دي خالي نسي ليه فيضه
معاجزته رحمتونه لپر لپر را

چي دي نه مني، منل يې زړه کي ور کړه
نافرمانوته لار بنډود وړ دچ وپړ را

چي جانان مي شفاعت په ډاډ در خواست کړي
قرانمل لره عمل دداسي کړ را

پاکه خدايه! په توفيق د بنډو پرواز را
دې پرواز کي بنه ملگري مي همراز را

دبـرزخ او ددورخ لـه اور مـي خـلاص کـرې
ستا خوبنـی رضـايت کـي خوږ اغـاز را

دموسـي دعـصـا غونـدي چـي لـابـنـود وـي
دايـوب اسـتـقامت پـه اهـتـزاز را

زه خـليـل چـي دـخـليـل دـلار خـليـل سـم
دخـليـل غونـدي پـه اور کـي سـر فـراز را

دمعـراج دـيـار دروي پـه شـفاعت کـي
قرانـمل تـه پـاک قـران دزړه دمـسـاز را

لوييه خداييه! تـوان پـه در کـي ددر وږ را
چي معموري يې په طواف سم سفر سر ږ را

د بلال پشان احد — احد پر ژبه
چي خوښي دي وي پکښي هماغه خوږ را

خاموشي مي د حيا دلار خاصه کړي
د ښمنان د سفره په شورا او ږ وږ را

توان مې مل کړي چي قربان دي له نامه سم
وربتېدو کي دستري يا دوام ډېر لږ را

سر دې پروت وي د جانان په نذرانه کي
قرانمل ته حق ندا، ندا د غوږ را

خدایه ! ستا ورضایت ته زیات سپاس را
په ازمون دبنده کی می سرپاس را

چي توانگرسم په خدمت ستاد مخلوق کي
رانه ليري دځناس دتسرس وسواس را

سترگي کښته په حيا ستا په شکران کي
دغفران زيري له ورايه څخه پاس را

قند نبات چي دپی مخو زره مجاز وړي
دې دنیا کي له همغو نه پاس را

پل پرپل می دجانان د قدمو کړي
قرانمل ته دایمان دلاراس پاس را

خدايه ستا په بندگي کي مې زړه سرانې را
دشيطان وه وسواسي ولورنه نکرانې را

چي توانمند سمه ددين په لارو چارو
داسي هـوډ داسي ايمان داسي تـلابـنـ را

راڅخه سرچي پورته نکرې نارواته
رقيبانو ته په زغم کي داسي گوانې را

دو عتصمو پر حبل مې لاس برکړې
ستاددين دپيروان و دلاس وانې را

سردروېدوي په لاره دجانان کي
قرانمل يم په خولگي دشکران غابنې را

لوييه خداييه پيه مغزو کي ژوندي هوش را
شاهدان پيه ربنه تينو اله کي سروس را

چي مطرح سم پيه تولى دعا شقانو
داسي درد داسي لذت ميه هوش پر هوش را

دکوثر پر خنده سرور ته کچکول کرم
داسي رنگ داسي صهبا ميه نوش پر نوش را

ژوند پيه لپه دزمان ميه در سوغات دي
په سرور کي يي را زونه دمئ نوش را

نذرانه دته ر غوبني پيه لحد کي
په تعويض يي قرانمل ته ويين خسروش را

خدایہ! خوی کئی دمومن پرمخ خلاص را
ددورخ لہ اورتونونو مئی تن خلاص را

چی پھ روی یی ستا پھ درکی مقبول اوسم
بس رفیق پھ اخرت ابن وقاص را

پھ رتبہ کئی دس لفو دمریو
ماعاجزہ تہ یو بنکلی مکان خاص را

چی یی زرونہ ستا پھ نوروی پریولہ سوی
داسی خلگ داسی ژمن بنایستہ اشخاص را

سرمی خم ستا و خدایی لہ پاک خدایہ
قرانمل یم پھ شکران مئی زہ رصاص را

خدایه ! زړه کي دایمان بنایسته بیاض را
وعالم ته دفايیدې عمل فیاض را

دا شیخ سرمي بېله تابل ته ټپت مکړې
بندهگي کي یو هوډ من تکړه فراض را

چي دریاب دبندهگي کي سترې نسیم
داسي تن داسي وجود مي دحواض را

په رنگینو و تجلو و دطریقو کښي
سرڅمي مي وظیفه کي دریاض را

چي تو پیر دښو او بدو په کواي سو
قرانمل ته دتمیز داسي مقراض را

خداييه! ستاددين په چارو کي احتياط را
په تعميل کي دارکانو زړه محطاط را

کلمه مي دوحدت پر خوله جاري کړه
صادق زړه دسياه ختلو پو پر رباط را

يم روان زه بي تونبي دم مرگ و خولي ته
ستا پر فضل پر کرم باندي ميقات را

خوار رنخو زړه ته درمل دغفران غواړم
دجانان په پل يوني کي مي صراط را

چي شاهدي په اخرا کي ستا کلام سي
معاجز ته براءت له پرافراط را

خدایه! حق دین می مدام محفوظ را
ددین چاروکی تعمیل دوام محفوظ را

ستا ددین پرصراط پل می پورته کپی
وعاجزه ته مقصد مرام محفوظ را

نه دولت او نه متاع لرمه خوبه
له عذابه می وجود مقام محفوظ را

مسافر دبل ولات سبا پر تل ویم
دقران په ملگری می کام محفوظ را

بپله او بنه کوچه تحفه تاته سوغات کرم؟
قرانمل ته دمطلبوب صیام محفوظ را

خداييه ستا په ارشاد اتو مـي سـمـاع را
ستا د ديين په اموراتو مـي اطلاع را

را په برخه كـږي بريـاوـي دنـځـيـو
له انوارو مـي ايمان لـره شعاع را

چي سر كـښـېـږـم ستا د ديين په چـوـپـره كـي
له بد لارو هم نشـيـنو مـي وداع را

په مطاف كـي د كعبـې مـي پـښـې تـهـا كـي
په قسمت كـي دلـېـد لـو يـي متاع را

د كچكـول پـشـانـي لـپـه در واري ده
قرانمـل تـه د جـنت د كـښـت زراع را

خدايه ! فڪر ته مڃي هر ڪله نبوغ را
په نبوغ ڪي تر هڏف پوري بلوغ را

چي مڃي ڙبهه په رڻبتيا ويو گوي او
الامان نجات په هر وخت له دروغ را

په چوپړ ڪي دسلفو چي ستو مان سم
له بد لارو او بد مرغو مڃي فروغ را

چي وجود مڃي وقايله له بېرنگي سي
ستا په لاره ڪي دحق دلار دبلوغ [1] را

دقران ياري مڃي تالره رسد ڪري
له مڪار شيطانه هر وختي شلوع را

لويه خدايه! ژوند مي ستا خوښي کي لفره
دايمان دروښنايي ډپوه پر کر فراه

چي رتلي وي مدام مي له وجوده
اماره نفس مي مایوسه په غف غفراه

تحرک يي دشيطان ځيني نفي کره
دشيطان پلان په وړاندي زمماضعراه

په څه ډول چي انسان ته دي تپاکلي
معاجز ته په هغه شانې شرفراه

دطه او ديس په رفاقت کښي
قرانمل ته ديارانو تنظيم صفرراه

خدایه ! زغم او حوصله مې د صدیق را
بې چوپان رمې ته مشر یو طارق را

چې تارگیت • دلار روان پر بله خوا کړم
دملعون لسه لاري بله خوا طریق را

چې راټول دا خوار مومن او لس بل ځل سې
پر داغه سې کړنو مالره توفیق را

چې محروم دي ستا درحیم لسه کرمه
شرمېدلي سې غماز لکه زنیق را

دقران دبرکت په استانه کې
قرانمل ته دتسلیم بنایسته تشویق را

لويـه خدايـه ! دربنـه تون دلارا دراڪ را
پر شـيطان دغلبـي مي زبرـه واڪ را

چي سـينه مي پـه ذڪـرو نو سـتا تـوده وي
داسـي تـوان دـشـڪـرانې دـڪـرنـي واڪ را

دجـليل پـه روي جـليل ربه غـفران كـره
سـتاد دـين پر دـبنـه من هـر وختـي تـاړاڪ را

چي دـستونـزو منـه كـي ژونـد پـه حـوصـيله كـرم
ددرـياب پـه تـل كـي ژونـد مي دـسـماڪ را

چي پـه مـغز كـي مي تـاڪـلي خـاي اشـغال كـا
قـران مـل تـه دـقـران نـصـوص بـنه پـاڪ را

خدایه! بل یو مبتکر سید جمال• را
دمسلم امت یو والی پر او بال را

دمحمد پشان چي زغم لري په زړه کي
وحجاج ته د زمان مودا سي سيال را

دموسي او طارق په سر لاري کي
عتبه غوندي اسلام لره جنرال را

چي تحليل او تجزيه منصفانه کري
دمعني، مادي تر منځ مو پوتنسيال را
دډاکټر عبدالغفار په استعداد کي
قرانمل ته د ساينسي جهان کمال را

• په پورته شعر کي يادسوي نومونه عبارت دي له سيد جمالدين افغان، محمدابن قاسم، حجاج ابن يوسف، موسي ابن نصير، طارق ابن زياد، عتبه ابن مسلم، ډاکټر عبدالغفار کاکي؛ پوتنسيال، د فزيک د قانون هغه ظرفيت چي برقي تفاوت ثابتوي

خدایه! خوی، عادت، کردار نرم صمیم را
بې سالاره قافلې ته پوه زعمیم را

چې داخوا را اولس را ټول پریو که ټول سې
یو ټاټوبی مو ازاد، اباد، ترمیم را

چې یو څوک مو بې موجوده او رکې سوځي
دې دښمن ته دخواریو مو وجهیم را

چې سیالان سو دنړۍ دا ولسونو
هر افغان په ابادیو کې سیم را

چې منبر، توره، قلم، قران نښان وي
قران مل په کلیماتو زړه نعیم را

خدايه ! سرخم ستاپه درکي په هران را
په کچکول دعاجزی کي مې غفران را

چي مخ تور نسیم په لو ورخ دمحشر کي
رڼې سترگي پر ديدار مې دجانان را

چي جواب ((لتسئلن)) لره بشپړ کړم
ذکوات ، تمیز په غېږ کي دشکران را

کجروي را خڅه ليري په ميلو کي
مسستقيم صراط پر لاره دخوبان را

قرانمل سرمي قربان تر قرآنه کړه
دقران په لارښوونه روح روان را

خدايه! هرځاي کي ددين مختوري، کون را
چي گونگي په خوله وي هروخت يې بې بون را

چي برلاسي په ايمان سمه پر باندي
داسي وعظ دخولگي دژبي سون را

تجربيه دژوندانه مه مي سي خواکمنه
په تحقيق او خراکت کي داسي چون را

چي مي غشي دربنتون په نښان درومي
درش تيا لپنډي پشانې ملاد نون را

قرانمل په بندگي درته سرخم يم
پاکه مينه، پاکه مېنه ايمان رونا

خدای دو مړه توان مې هر وخت پراوږو را
چې سم سترې دمخلوق خوی دسرو را

عقاید مې منزه له غیرو ساته
پرایات حدیث توحید یقین دکرو را

پر مذهب مې دنعمان خوشحال زرگی کره
فکر خلاص له تزلزل او اندېښنو را

دخسبیس ابلیس هر وخت ملامتی ته
ژبغرانده خوله گویا په گفتگورا

دقران نصوص مې نقشش پر همدفودی
قرانمل تل ته دقران توان دساتورا

خدایه! ستا چي وي رضا هماغه خای را
په قضا کي مې رضا پر فکر و رای را

د مسلم امت پدې حساس پړاو کي
د علم پورته کېدو ته توان همای را

چي لاریون مې د هدف پر حیف ولاړنسي
د غماز ورتپېدو ته هوډ و ههای را

سرمې جار ستا تر ازل ابد مالکته
خاتمه مې پرایمان د ژوندون پای را

پر شتې د سوال جواب چي سي خوش حاله
اسانې وقرانمل ته هغه خای را

د ليکوال لنډه پېژندنه:

نوم: حاجي نوراحمد (قران مل)

د پلار نوم: حاجي عبدالحميد (کاکړ)

اصلي مېنه: کندهار ښار څلرمه ناحیه (باميزو کوڅه)

اوسنی مېنه: کندهار ښار لسمه ناحیه (کارته معلمين)

زده کړي: د متوسطو ديني، اداري، تدريسي زده کړو ترڅنگ په ۱۳۸۲ لمریز کال کې د کندهار د عالي دارالمعلمين د اجتماعاتو په څانگه کې له ۱۴ ټولگي څخه فارغ

چاپ سوي اثار:

- 1. ادبي ډېوه نثري تحقيقي ليکنه
- 2. زما غوښتنې نثري ټوټه يزه ليکنه
- 3. ايا غريبک پېژنی؟ نثري تحقيقي ليکنه
- 4. نېکي نثري تحقيقي ليکنه
- 5. د غريبک خزانه نثري تحقيقي ليکنه
- 6. داوښکو بهير آزاد او مقيد و شعرونه
- 7. خطاب مقيد شعرونه
- 8. د يادونو ځولۍ آزاد او مقيد شعرونه
- 9. خطوط و اقلام ترتيب، سمون او سرريزه
- 10. پښتولنډۍ او غاړي ترتيب، سمون او سرريزه
- 11. ستوري ستوري يادونه ترتيب، سمون او سرريزه
- 12. تاند يادونه ترتيب، سمون او سرريزه
- 13. زروړانگه مجله پرله پسې شپږگني
- 14. د پارکوډولۍ ترتيب، سمون او سرريزه
- 15. لمړين کلۍ د جاپان هيواد سفرنامه
- 16. ريښتونۍ استازۍ نثري ليکنه
- 17. مناجتونه همدا ليکنه

پای

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**